

[Stærmosen.]

sige vor Gruppens meget velvillige Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Starcke: Paa samme Maade som Retsforbundet klart gik imod Understøttelsesforslagene til Landbruget, vil vi ogsaa klart gaa imod det Lovforslag om midlertidige Forbrugsafgifter, som er fremsat her i Folketinget i Dag.

Maaske den højtærede Finansminister burde have overvejet at forelægge disse Spiritusafgifter i Snapstinget, men nu da Venstre har nedladt sig til at byde det danske Landbrug denne ydmygende Form for Understøttelse, som er blevet vedtaget, vil man forøge den ved at lade Dækningen betale af Spiritus og Ispinde. Det foreliggende Lovforslag omhandler dog kun Spiritusafgifterne, saa endnu er der for Landbrugets Vedkommende, om jeg saa maa sige, ingen Ko paa Isen. Men baade Ko og Is kommer jo til Oktober, og jeg tror, jeg kan love den højtærede Finansminister, at vi ogsaa kommer igen med vor Modstand ved den Lejlighed, selv om jeg erkender, at den ikke er af afgørende Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Norlev paatalte i Eftermiddag det utilbørlige i, at Landbruget nu i alleregentligste Forstand skal til at leve af Drikkepenge. Saa lavt er Venstre nu faldet, og — saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — er det til Dels under hans og hans Partis Paavirkning, idet han udtalte, at der havde været Planer fremme om at lade direkte Skatter dække Landbrugsordningernes Omkostninger, men at dette var undgaaet væsentlig ved de Konservatives Indflydelse, saaledes at der nu er sket en Omformning, hvorved det kommer til at dreje sig om en indirekte Beskatning.

Jeg har lagt Mærke til, at det meget ofte er uheldigt med konservativ Paavirkning, ogsaa naar det gælder Spirituspaavirkning, for indirekte Skatter er nogle lumske Skatter, fordi Folk ikke altid er klar over, hvad det er, de betaler, og det gælder ikke blot, naar de er under Paavirkning af Spiritus — det gælder alle indirekte Skatter.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at han var imod denne Form for Beskatning. Tidligere har man ikke altid mærket saa meget dertil fra Socialdemokratiets Side, og Socialdemokratiet har en stor Syndeskyld over for den danske Arbejderbefolkning, hvad indirekte Skatter angaar.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr.

Bertel Dahlgaard, at han ligefrem var ængstelig for, at disse Spiritusskatter ikke skulde kunne indbringe det lovede Provenu. Jeg forstaar det ærede Medlem saaledes, at han ønsker, at Spirituskonsumtionen skal holde sig paa det samme Niveau som nu. I Virkeligheden vilde det jo være rationelt, hvis man nu fra en Ende af gav Bevilling til alle Afholdshoteller og Kroer, for at Landbruget rigtig kunde blive støttet. Det er et ganske mærkeligt Forhold, at disse Landbrugsordninger og disse Dækningslove rent ud sagt skal gennemføres, for at Landbruget kan blive ved med at betale sine Prioritetsrenter. For det, der ligger bagved, er, at hele den enorme Pantegæld, som er en af Hovedaarsagerne til, at Landbruget ikke kan blive rentabelt og konkurrencedygtigt, vil man ikke røre ved. Og saa gaar man disse mere eller mindre passende Omveje.

Den højtærede Finansminister udtalte i Eftermiddag, at man vilde skaffe Dækningen ved Skatter, som ikke vilde berøre den almindelige Mands nødvendige Forbrug. Man kan godt sige, at Spiritusnydelse er en Form for Luksus, og man kan ogsaa sige, det er en skadelig Form for Luksus, men det er en Kendsgerning, at en meget betydelig Del af Restaurationernes Spiritusforbrug skyldes Forretningsmiddage og Forretningsfrokoster, og disse Beløb bliver i hvert Fald ganske automatisk overvæltet paa Driftsomkostningerne og Varepriserne, og dem faar den jævne Mand Lov til at betale uden nogen Sinde at faa Lov til at deltage i Nydelserne.

Dertil kommer saa hele det Besvær, som Administrationen af disse Love medfører, ikke blot for Toldvæsenet og alle de Regeringskontorer, som har med den at gøre, men ogsaa hele det store Besvær, som de Mennesker, der staar i Erhvervene, faar, og som de maa præstere ganske vederlagsfrit, ved at fungere som en Slags Skatteopkrævere. Den Tid og det Arbejde, som derved gaar tabt, og de store Lønningsomkostninger, som Administrationen sluger, bliver i hvert Fald noget, som maa trækkes fra, og som ikke egentlig kan komme hverken Samfundet eller Landbruget til gode. Jeg vil ogsaa gerne henlede Opmærksomheden paa, at Restaurationsskatter er et ypperligt Middel til at irritere Turister og venligt-sindede Udlændinge, hvilket der allerede nu foreligger en lang Række af talende Eksempler paa. For at undgaa Misforstaaelser vil jeg understrege, at det ikke er Spiritusforbruget, som vi ønsker at holde Haanden over.

Jeg tror, man overanstrenger sig lidt,